

at jeg virkelig ikke indseer, hvad der kan have foranlediget denne Tvivl. Sagen har to Gange været for i Lagthinget, og det er ikke Hensigten, naar Loven er vedtaget af Rigsdagen, da atter at sende den derop; thi naar den her er vedtaget og har faaet Hs. Maj. Stadsfæstelse, er den jo Lov, og der er altsaa med Hensyn til den Intet videre at forhandle med Lagthinget om. — Naar den samme ærede Taler udhævede det som en for stor Fordeel at inddrømme Eieren, paa hvis Jorder Grunden er inddragen og dræbt, en vis, nærmere i Loven bestemt Andeel af samme, saa er det ikke Andet, end hvad der stemmer overens med Tingenes Tilstand og den gjældende Lovgivning paa Færøerne, ligesom ogsaa Lagthinget to Gange har vedtaget det.

Oppermann: Det gjør mig ondt, at jeg ikke i de Ytringer jeg før fremkom med, har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt. Jeg yttrede før, at det vistnok var det Heldigste, om den høitærede Justitsminister ved Sagens 2den Behandling, vilde indbringe et Forslag, som gik ud paa at faae de blot reglementariske Bestemmelser udfondrede af Loven; thi det var mig fuldkommen klart, at Loven indeholdt virkelige Lovbestemmelser, der ikke kunde undrages den lovgivende Magts Beslutning. Jeg troede, at det var det Naturligste, at Justitsministeren fremkom med Forslag af den Retning, og imellem disse nødvendige Forslag maa jeg tilføje — hvad der vil være nogle af Thingets Medlemmer bekiendt af privat Samtale — at jeg havde tænkt mig en Slutningsparagraf, som gav Justitsministeriet og Lagthinget Bemyndigelse til, at træffe de reglementariske Bestemmelser, som kom til, at gaae ud af Loven. Jeg kan ikke andet end fastholde denne min Anskuelse, saa meget mere, som jeg finder den bestyrket ved den høitærede Justitsministers Ytringer.

Justitsministeren: Jeg har kun dertil at svare, at skulde jeg paany tage denne Sag under Overveielse, frygter jeg for, at den ikke vil blive fremmet i denne Sæssion. Min Lidet er saa optagen, at jeg virkelig ikke har Leilighed til atter at beskæftige mig med denne

Sag, der nu har været 2 eller 3 Gange behandlet i Ministeriet; den faaer da at ligge til næste Sæssion.

N. Sage: Det vilde dog vist neppe være ønskeligt, at lade Sagen ligge til næste Sæssion, især da vi stole paa, at den ærede Minister efter moden Overveielse har forelagt den. Jeg har forøvrigt at gjøre Afbigt for det jeg yttrede før. Grunden dertil var, at jeg havde overseet, at der paa Lovudkastet staaer: „Forelagt Lagthinget“. Det var det, som forvildede mig, og jeg beder om Undskyldning for min Feiltagelse.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til Mandag Aften.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udkast til Lov om Forhøielse i de ved Sportelreglement for Rettens Betjente paa Færøerne af 30te Marts 1836 fastsatte Retssgebyrer m.m. (Lovudkastet findes i Anhang A, Sp. 1081).

Bærensen: Det har været en almindelig Vedtægt her paa Rigsdagen, at naar Lagthinget havde vedtaget et Lovudkast angaaende Færøerne, man da uden Videre gik ind derpaa. Der er imidlertid et gammelt Ordssprog, som siger, at der er ingen Regel uden Undtagelse, og jeg haaber, at dette skal blive en Undtagelse. Hvad den første Paragraph angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg ikke har Noget at erindre imod de Bestemmelser, der findes under Lit. a; jeg troer ikke, at de ville være trykkelige. Med Hensyn til Lit. b, skal jeg tillade mig at gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at det seer noget underligt ud, at forhøje de i §§ 14 og 25 bestemte Diæter, respective $1\frac{1}{2}$ og 1 Rd., til 3 Rd., da Lagthingets Medlemmer kun have 4 Mk. i Diæter. Ligeledes skal jeg hen-